

În situația în care ecocardiografia transtoracică nu poate vizualiza corespunzător structurile inimii, pentru un diagnostic corect se utilizează ecografia transesofagiană.

Cum se desfășoară ecografia transesofagiană

Procedura constă în introducerea unui tub flexibil ce are la capăt o sondă care emite ultrasunete în esofag și stomac pentru a vizualiza cordul fără expunerea altor structuri, tubul digestiv fiind în imediată vecinătate a inimii.

Procedura este similară cu gastroscopia, se efectuează după ce pacientul nu a mâncat și baut timp de șase ore. Alimentația se reia după două ore de la efectuarea acesteia, după reluarea sensibilității la rece.

Examinarea nu e dureroasă, poate produce ușoară neplăcere, senzație de varsătură ce apare la contactul sondei cu faringele și care dispare după înghițirea sondei. Această senzație poate apărea în cursul investigației, la avansarea, respectiv retragerea sondei. Prezența sondei în esofag nu interferează cu respirația care se produce în mod normal pe nas. Se poate efectua cu anestezie locală sau cu sedare, în acest ultim caz procedura fiind mult mai comodă pentru pacient, însă impune prezența echipei de anestezie și terapie intensivă și o monitorizare mai îndelungată, până la revenirea completă a conștienței.

După plasarea unor electrozi la nivelul toracelui pentru monitorizarea continuă a electrocardiogramei, plasarea unei manșete pentru verificarea tensiunii arteriale și a pulsoximetrului pentru verificarea saturației oxigenului, se plasează o branulă (un tub subțire flexibil din material plastic) la nivelul unei vene, de obicei a antebrațului, pentru a se putea administra medicamente intravenoase necesare examinării sau, la nevoie, în cazul apariției de complicații.

Când este indicată procedura

Procedura este indicată la pacienți la care ecografia transtoracică nu permite vizualizarea corespunzătoare a structurilor sau funcțiilor inimii, sau dacă sunt necesare informații suplimentare (de exemplu în cazul plastiilor, reparărilor valvulare). Se efectuează de asemenea după un accident vascular cerebral sau periferic pentru detectarea surselor de unde a provenit

acesta (tumori, depuneri de colesterol, calciu la nivelul peretului aortei, vegetatie datorata unei infectii, de obicei bacteriene).

De foarte multe ori, ecografia transesofagiana este necesara pentru evaluarea protezelor valvulare, cand se ridica suspiciunea sau se constata, la ecografia transtoracica semne ca acestea nu mai functioneaza corespunzator. Este necesara pentru confirmarea si precizarea mecanismelor prin care a aparut disfunctia. Se utilizeaza pentru evaluarea precisa a leziunilor congenitale, pentru excluderea prezentei cheagurilor inainte de unele proceduri, cum ar fi conversia electrica a fibrilatiei atriale. De asemenea poate fi utila in examinarea aortei toracice. E de asemenea indispensabila in chirurgia reparatorie a valvelor si reconstructia ventriculara. Se utilizeaza in timpul procedurilor interventionale, in implantarea percutana a valvelor aortice mitrale MitraClip, inchiderea cu dispozitiv a defectelor septale, inchiderea urechiusii stangi, in unele proceduri de electrofiziologie. De asemenea, este utila in monitorizarea functiei inimii in timpul interventiilor chirurgicale, ghidand medicatia.

Contraindicatiile procedurii sunt legate in special de boli ale tractului digestiv superior, obstructii, ulcere esofagiene, diverticuli esofagieni, varice esofagiene, ulcer gastric si de traumatisme la nivelul coloanei cervicale.

Riscuri si complicatii

Complicatiile procedurii sunt rare, pot fi legate de lezarea tractului digestiv superior, de aparitia de modificari la nivelul ritmului cardiac, tulburari de respiratie.